

Sygn. akt V CSK 361/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa B. W. i A. W.

przeciwko S. P. i J. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 października 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, a zarazem kwalifikowanym pismem procesowym o ściśle określonej przez ustawę treści. Zgodnie z art. 398⁴ k.p.c. powinna ona czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego w ogólności, wymaganiom formalnym samej skargi, a ponadto zawierać tzw. elementy konstrukcyjne. Elementy konstrukcyjne skargi - zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. - stanowią wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz jego uzasadnienie. Konieczność ich zamieszczenia w skardze kasacyjnej związana jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c. Czyniąc zadość temu wymaganiu, skarżący powinien nie tylko w sposób stanowczy przedstawić żądanie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale wskazać ponadto, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, lub że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości bądź wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, albo że zachodzi nieważność postępowania, lub że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może ograniczyć się do samego wskazania konkretnej przyczyny, czy też przytoczenia dowolnych argumentów, istotnych w odczuciu skarżącego. Wnoszący skargę powinien w formie wyodrębnionego wyводу prawnego przedstawić szczegółową argumentację celem wykazania, że na gruncie danej sprawy ta konkretna przyczyna uzasadniająca przyjęcie skargi do rozpoznania faktycznie istnieje (por. postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006 nr 7-8, poz. 135 oraz postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Jeżeli skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to sformułować i przytoczyć argumenty prawne, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 oraz z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, nie publ.).

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwanych nie czyni zadość wymaganiom stawianym w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie zawiera bowiem

wyodrębnionego wyводу juredycznego, odwołującego się do występującego w sprawie - zdaniem skarżących - zagadnienia prawnego. Nie przytacza też argumentacji wskazującej na jej oczywistą zasadność.

Podkreślić należy, że uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może zastąpić uzasadnienie podstaw kasacyjnych.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną pozwanych jako dotkniętą brakiem nieusuwalnym (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).